Thư gởi cho người La-mã

1 Phao-lô, tôi tớ của Đức Chúa Jêsus Christ,
được gọi làm sứ đồ, để riêng ra đặng giảng Tin
Lành Đức Chúa Trời, -
2 là Tin Lành xưa kia Đức Chúa Trời đã dùng
các đấng tiên tri Ngài mà hứa trong Kinh Thánh,
3 về Con Ngài, theo xác thịt thì bởi dòng dõi
vua Đa-vít sanh ra,
4 theo thần linh của thánh đức, thì bởi sự sống
lại của Ngài từ trong kẻ chết, được tỏ ra là Con
Đức Chúa Trời có quyền phép, tức là Đức Chúa
Jêsus Christ, Chúa chúng ta,
5 nhờ Ngài chúng ta đã nhận lãnh ân điển và
chức sứ đồ, để đem mọi dân ngoại đến sự vâng
phục của đức tin, vì danh Ngài,
6 trong các dân ấy anh em cũng đã được gọi
bởi Đức Chúa Jêsus Christ; -
7 gởi cho hết thảy những người yêu dấu của
Đức Chúa Trời tại thành Rô-ma, được gọi làm
thánh đồ. Nguyền cho anh em được ân điển và
sự bình an từ nơi Đức Chúa Trời, Cha chúng ta,
và từ nơi Đức Chúa Jêsus Christ!
8 Trước hết, tôi nhờ Đức Chúa Jêsus Christ, vì
hết thảy anh em mà tạ ơn Đức Chúa Trời tôi về
đức tin anh em đã đồn khắp cả thế gian.
9 Vì Đức Chúa Trời mà tôi lấy tâm thần hầu
việc, bởi sự giảng Tin Lành của Con Ngài, làm

chứng cho tôi rằng tôi nhắc đến anh em không
thôi
10 trong mọi khi tôi cầu nguyện, thường xin
Đức Chúa Trời, bởi ý muốn Ngài, sau lại có thể
gặp dịp tiện đi đến nơi anh em.
11 Thật vậy, tôi rất mong mỏi đến thăm anh
em, đặng thông đồng sự ban cho thiêng liêng
cùng anh em, hầu cho anh em được vững vàng,
12 tức là tôi ở giữa anh em, để chúng ta cùng
nhau giục lòng mạnh mẽ bởi đức tin chung của
chúng ta, nghĩa là của anh em và của tôi.
13 Vả, hỡi anh em, tôi chẳng muốn anh em
không biết rằng đã ghe phen tôi toan đi thăm
anh em, đặng hái trái trong anh em cũng như
trong dân ngoại khác; song về sự đó tôi bị ngăn
trở cho đến bây giờ.
14 Tôi mắc nợ cả người Gờ-réc lẫn người dã
man, cả người thông thái lẫn người ngu dốt.
15 Aáy vậy, hễ thuộc về tôi, thì tôi cũng sẵn
lòng rao Tin Lành cho anh em, là người ở thành
Rô-ma.
16 Thật vậy, tôi không hổ thẹn về Tin Lành đâu,
vì là quyền phép của Đức Chúa Trời để cứu mọi
kẻ tin, trước là người Giu-đa, sau là người Gờ-
réc;
17 vì trong Tin Lành nầy có bày tỏ sự công bình
của Đức Chúa Trời, bởi đức tin mà được, lại dẫn
đến đức tin nữa, như có chép rằng: Người công
bình sẽ sống bởi đức tin.
18 Vả, cơn giận của Đức Chúa Trời từ trên trời
tỏ ra nghịch cùng mọi sự không tin kính và mọi

sự không công bình của những người dùng sự
không công bình mà bắt hiếp lẽ thật.
19 Vì điều chi có thể biết được về Đức Chúa
Trời thì đã trình bày ra cho họ, Đức Chúa Trời
đã tỏ điều đó cho họ rồi,
20 bởi những sự trọn lành của Ngài mắt không
thấy được, tức là quyền phép đời đời và bản tánh
Ngài, thì từ buổi sáng thế vẫn sờ sờ như mắt xem
thấy, khi người ta xem xét công việc của Ngài.
Cho nên họ không thể chữa mình được,
21 vì họ dẫu biết Đức Chúa Trời, mà không làm
sáng danh Ngài là Đức Chúa Trời, và không tạ
ơn Ngài nữa; song cứ lầm lạc trong lý tưởng hư
không, và lòng ngu dốt đầy những sự tối tăm.
22 Họ tự xưng mình là khôn ngoan, mà trở nên
điên dại;
23 họ đã đổi vinh hiển của Đức Chúa Trời
không hề hư nát lấy hình tượng của loài người
hay hư nát, hoặc của điểu, thú, côn trùng.
24 Cho nên Đức Chúa Trời đã phó họ sa vào sự
ô uế theo lòng ham muốn mình, đến nỗi tự làm
nhục thân thể mình nữa,
25 vì họ đã đổi lẽ thật Đức Chúa Trời lấy sự dối
trá, kính thờ và hầu việc loài chịu dựng nên thế
cho Đấng dựng nên, là Đấng đáng khen ngợi đời
đời! A-men.
26 Aáy vì cớ đó mà Đức Chúa Trời đã phó họ
cho sự tình dục xấu hổ; vì trong vòng họ, những
người đàn bà đã đổi cách dùng tự nhiên ra cách
khác nghịch với tánh tự nhiên.
27 Những người đàn ông cũng vậy, bỏ cách

dùng tự nhiên của người đàn bà mà un đốt tình
dục người nầy với kẻ kia, đàn ông cùng đàn ông
phạm sự xấu hổ, và chính mình họ phải chịu báo
ứng xứng với điều lầm lỗi của mình.
28 Tại họ không lo nhìn biết Đức Chúa Trời,
nên Đức Chúa Trời đã phó họ theo lòng hư xấu,
đặng phạm những sự chẳng xứng đáng.
29 Họ đầy dẫy mọi sự không công bình, độc
ác, tham lam, hung dữ; chan chứa những điều
ghen ghét, giết người, cãi lẫy, dối trá, giận dữ;
30 hay mách, gièm chê, chẳng tin kính, xấc
xược, kiêu ngạo, khoe khoang, khôn khéo về sự
làm dữ, không vâng lời cha mẹ;
31 dại dột, trái lời giao ước, không có tình
nghĩa tự nhiên, không có lòng thương xót.
32 Dầu họ biết mạng lịnh Đức Chúa Trời tỏ
ra những người phạm các tội dường ấy là đáng
chết, thế mà chẳng những họ tự làm thôi đâu,
lại còn ưng thuận cho kẻ khác phạm các điều ấy
nữa.

2

1 Vậy, hỡi người kia, ngươi là ai mặc lòng, hễ
đoán xét kẻ khác thì không thể chữa mình được;
vì trong khi đoán xét họ, ngươi cũng lên án cho
chính mình ngươi nữa, bởi ngươi đoán xét họ,
mà cũng làm các việc như họ.
2 Vả, chúng ta biết rằng sự phán xét của Đức
Chúa Trời đối với kẻ làm những việc như thế, là
hiệp với lẽ thật.
3 Hỡi người đoán xét kẻ phạm những việc
dường ấy mà mình cũng phạm kia, vậy ngươi

tưởng rằng chính mình ngươi sẽ tránh khỏi sự
phán xét của Đức Chúa Trời sao?
4 Hay là ngươi khinh dể sự dư dật của lòng
nhân từ, nhịn nhục, khoan dung Ngài, mà không
nhận biết lòng nhân từ của Đức Chúa Trời đem
ngươi đến sự ăn năn sao?
5 Bởi lòng ngươi cứng cỏi, không ăn năn, thì tự
chấp chứa cho mình sự giận về ngày thạnh nộ,
khi sẽ hiện ra sự phán xét công bình của Đức
Chúa Trời,
6 là Đấng sẽ trả lại cho mỗi người tùy theo công
việc họ làm:
7 ai bền lòng làm lành, tìm sự vinh hiển, sự tôn
trọng và sự chẳng hề chết, thì báo cho sự sống
đời đời;
8 còn ai có lòng chống trả, không vâng phục
lẽ thật, mà vâng phục sự không công bình, thì
báo cho họ sự giận và cơn thạnh nộ.
9 Sự hoạn nạn khốn khó giáng cho mọi người
làm ác, trước cho người Giu-đa, sau cho người
Gờ-réc;
10 nhưng vinh hiển, tôn trọng, cùng sự bình an
cho mọi người làm lành, trước cho người Giu-đa,
sau cho người Gờ-réc.
11 Vì trước mặt Đức Chúa Trời, chẳng vị nể ai
đâu.
12 Phàm những kẻ không luật pháp mà phạm
tội, cũng sẽ không luật pháp mà hư mất; còn
những kẻ có luật pháp mà phạm tội, thì sẽ bị
luật pháp đoán xét;
13 Vì chẳng phải kẻ nghe đọc luật pháp là
người công bình trước mặt Đức Chúa Trời, bèn

là kẻ làm theo luật pháp được xưng công bình
vậy.
14 Vả, dân ngoại vốn không có luật pháp, khi
họ tự nhiên làm những việc luật pháp dạy biểu,
thì những người ấy dầu không có luật pháp,
cũng tự nên luật pháp cho mình.
15 Họ tỏ ra rằng việc mà luật pháp dạy biểu đã
ghi trong lòng họ: chính lương tâm mình làm
chứng cho luật pháp, còn ý tưởng mình khi thì
cáo giác mình, khi thì binh vực mình.
16 Aáy là điều sẽ hiện ra trong ngày Đức Chúa
Trời bởi Đức Chúa Jêsus Christ mà xét đoán
những việc kín nhiệm của loài người, y theo Tin
Lành tôi.
17 Còn ngươi, mang lấy danh người Giu-đa, yên
nghỉ trên luật pháp, khoe mình về Đức Chúa Trời
ngươi,
18 hiểu ý muốn Ngài và biết phân biệt phải trái,
vì ngươi đã được luật pháp dạy;
19 khoe mình làm người dẫn đường cho kẻ mù,
làm sự sáng cho kẻ ở nơi tối tăm,
20 làm thầy kẻ ngu, làm người dạy kẻ tầm
thường, trong luật pháp có mẫu mực của sự
thông biết và của lẽ thật,
21 vậy ngươi dạy dỗ kẻ khác mà không dạy dỗ
chính mình ngươi sao! Ngươi giảng rằng chớ
nên ăn cắp, mà ngươi ăn cắp!
22 Ngươi nói rằng chớ nên phạm tội tà dâm, mà
ngươi phạm tội tà dâm! Ngươi gớm ghét hình
tượng mà cướp lấy đồ vật của hình tượng!
23 Ngươi khoe mình về luật pháp mà bởi phạm

luật pháp làm nhục đến Đức Chúa Trời!
24 Vì bởi cớ các ngươi nên danh Đức Chúa Trời
bị nói phạm trong vòng người ngoại, như lời đã
chép.
25 Thật thế, nếu ngươi làm theo luật pháp, thì
phép cắt bì có ích; còn nếu ngươi phạm luật
pháp, thì dầu chịu cắt bì cũng như không.
26 Vậy nếu kẻ chưa chịu cắt bì giữ các điều răn
của luật pháp thì sự chưa chịu cắt bì đó há chẳng
cầm như đã chịu sao?
27 Kẻ vốn không chịu cắt bì, mà làm trọn luật
pháp sẽ đoán xét ngươi, là kẻ dẫu có chữ của
luật pháp và phép cắt bì, lại phạm luật pháp.
28 Vì người nào chỉ bề ngoài là người Giu-đa,
thì không phải là người Giu-đa, còn phép cắt bì
làm về xác thịt ở ngoài, thì không phải là phép
cắt bì;
29 nhưng bề trong là người Giu-đa mới là người
Giu-đa, phép cắt bì bởi trong lòng, làm theo cách
thiêng liêng, không theo chữ nghĩa, mới là phép
cắt bì thật. Một người Giu-đa như vậy được khen
ngợi, chẳng phải bởi loài người, bèn là bởi Đức
Chúa Trời.

3

1 Vậy thì, sự trổi hơn của người Giu-đa là thể
nào, hay là phép cắt bì có ích gì chăng?
2 Ỗch lớn đủ mọi đàng. Trước hết là điều nầy:
ấy là lời phán của Đức Chúa Trời đã phó cho dân
Giu-đa.
3 Mà làm sao! nếu một vài người trong bọn họ
không thành tín, thì sự không thành tín của họ

có làm cho sự thành tín của Đức Chúa Trời ra hư
không sao?
4 Chẳng hề như vậy! Thà xưng Đức Chúa Trời
là thật và loài người là giả dối, như có chép rằng:
Aáy vậy Chúa sẽ được xưng công bình trong lời
phán của Ngài, Và sẽ được thắng khi chịu xét
đoán.
5 Song nếu sự không công bình của chúng ta
tỏ ra sự công bình của Đức Chúa Trời, thì sẽ nói
làm sao? Khi Đức Chúa Trời giáng cơn giận thì
Ngài không công bình sao? (Tôi nói như cách
người ta nói). -
6 Chẳng hề như vậy! Nếu vậy thì Đức Chúa
Trời đoán xét thế gian thể nào?
7 Nhưng, nếu lẽ thật Đức Chúa Trời bởi sự nói
dối của tôi mà được sự vinh hiển lớn hơn, thì
sao tôi còn bị đoán xét như kẻ có tội? -
8 Vậy thì, sao chúng ta không làm sự dữ cho
được sự lành, như kẻ gièm pha đã cáo và quyết
rằng chúng ta dạy điều ấy?... Sự đoán phạt
những người đó là công bình.
9 Thế nào! Chúng ta có điều gì hơn chăng?
Chẳng có, vì chúng ta đã tỏ ra rằng người Giu-
đa và người Gờ-réc thảy đều phục dưới quyền
tội lỗi,
10 như có chép rằng: Chẳng có một người công
bình nào hết, dẫu một người cũng không.
11 Chẳng có một người nào hiểu biết, Chẳng có
một người nào tìm kiếm Đức Chúa Trời.
12 Chúng nó đều sai lạc cả, thảy cùng nhau ra
vô ích; Chẳng có một người làm điều lành, dẫu

một người cũng không.
13 Họng chúng nó như huyệt mả mở ra; Dùng
lưỡi mình để phỉnh gạt; Dưới môi chúng nó có
nọc rắn hổ mang.
14 Miệng chúng nó đầy những lời nguyền rủa
và cay đắng.
15 Chúng nó có chân nhẹ nhàng đặng làm cho
đổ máu.
16 Trên đường lối chúng nó rặc những sự tàn
hại và khổ nạn,
17 Chúng nó chẳng hề biết con đường bình an.
18 Chẳng có sự kính sợ Đức Chúa Trời ở trước
mặt chúng nó.
19 Vả, chúng ta biết rằng những điều mà luật
pháp nói, là nói cho mọi kẻ ở dưới luật pháp,
hầu cho miệng nào cũng phải ngậm lại, cả thiên
hạ đều nhận tội trước mặt Đức Chúa Trời;
20 vì chẳng có một người nào bởi việc làm theo
luật pháp mà sẽ được xưng công bình trước mặt
Ngài, vì luật pháp cho người ta biết tội lỗi.
21 Nhưng hiện bây giờ, sự công bình của Đức
Chúa Trời, mà luật pháp và các đấng tiên tri đều
làm chứng cho, đã bày tỏ ra ngoài luật pháp:
22 tức là sự công bình của Đức Chúa Trời, bởi
sự tin đến Đức Chúa Jêsus Christ, cho mọi người
nào tin, chẳng có phân biệt chi hết,
23 vì mọi người đều đã phạm tội, thiếu mất sự
vinh hiển của Đức Chúa Trời,
24 và họ nhờ ân điển Ngài mà được xưng công
bình nhưng không, bởi sự chuộc tội đã làm trọn
trong Đức Chúa Jêsus Christ,

25 là Đấng Đức Chúa Trời đã lập làm của lễ
chuộc tội, bởi đức tin trong huyết Đấng ấy. Ngài
đã bày tỏ sự công bình mình như vậy, vì đã bỏ
qua các tội phạm trước kia,
26 trong buổi Ngài nhịn nhục; tức là Ngài đã tỏ
sự công bình Ngài trong thời hiện tại, tỏ ra mình
là công bình và xưng công bình kẻ nào tin đến
Đức Chúa Jêsus.
27 Vậy thì sự khoe mình ở đâu? Đã bị trừ bỏ
rồi. Bởi luật pháp nào? Luật pháp của việc làm
chăng? Không phải, nhưng bởi luật pháp của
đức tin;
28 vì chúng ta kể rằng người ta được xưng công
bình bởi đức tin, chớ không bởi việc làm theo
luật pháp.
29 Hay là, Đức Chúa Trời chỉ là Đức Chúa Trời
của dân Giu-đa sao? Há chẳng phải cũng là Đức
Chúa Trời của dân ngoại ư? Phải, Ngài cũng là
của dân ngoại nữa;
30 Vì chỉ có một Đức Chúa Trời, là Đấng làm
cho kẻ chịu cắt bì được xưng công bình bởi đức
tin, cũng làm cho kẻ không chịu cắt bì được
xưng công bình bởi đức tin nữa.
31 Vậy, chúng ta nhân đức tin mà bỏ luật pháp
hay sao? Chẳng hề như vậy! Trái lại, chúng ta
làm vững bền luật pháp.

4

1 Vậy, chúng ta sẽ nói Aùp-ra-ham, tổ phụ
chúng ta, theo xác thịt đã được ích gì?

2 Thật thế, nếu Aùp-ra-ham đã được xưng
công bình bởi việc làm, thì có cớ khoe mình;
nhưng trước mặt Đức Chúa Trời không có như
vậy.
3 Vì Kinh Thánh có dạy chi? Aùp-ra-ham tin
Đức Chúa Trời, và điều đó kể là công bình cho
người.
4 Vả, đối với kẻ nào làm việc, thì tiền công
không kể là ơn, nhưng kể như là nợ,
5 còn kẻ chẳng làm việc chi hết, nhưng tin
Đấng xưng người có tội là công bình, thì đức
tin của kẻ ấy kể là công bình cho mình.
6 Aáy vậy, vua Đa-vít cũng tỏ ra cái phước của
người mà Đức Chúa Trời kể cho là công bình
chẳng bởi việc làm, mà rằng:
7 Phước thay cho kẻ, lỗi mình được tha thứ,
Tội mình được che đậy!
8 Phước thay cho người mà Chúa chẳng kể tội
lỗi cho!
9 Vậy, lời luận về phước đó chỉ chuyên về kẻ
chịu cắt bì mà thôi sao? Cũng cho kẻ không chịu
cắt bì nữa. Vả, chúng ta nói rằng đức tin của
Aùp-ra-ham được kể là công bình cho người.
10 Nhưng được kể thế nào? Khi người đã chịu
cắt bì rồi, hay là khi người chưa chịu cắt bì?
Aáy không phải sau khi người chịu cắt bì, bèn là
trước.
11 Vậy, người đã nhận lấy dấu cắt bì, như dấu
ấn của sự công bình mà người đã được bởi đức
tin, khi chưa chịu cắt bì; hầu cho làm cha hết
thảy những kẻ tin mà không chịu cắt bì, đặng

họ được kể là công bình,
12 và cũng làm cha những kẻ chịu cắt bì, tức
là cha những kẻ không những chịu cắt bì thôi,
lại cũng noi theo dấu đức tin mà Aùp-ra-ham, tổ
phụ chúng ta, đã có trước khi chưa chịu cắt bì
vậy…
13 Vả, ấy chẳng phải bởi luật pháp mà có lời
hứa cho Aùp-ra-ham hoặc dòng dõi người lấy
thế gian làm gia nghiệp, bèn là bởi sự công bình
của đức tin.
14 Vì, nếu bởi luật pháp mà được hưởng gia
nghiệp, thì đức tin ra vô ích, lời hứa cũng bỏ
rồi,
15 vì luật pháp sanh ra sự giận; song đâu không
có luật pháp, thì đó cũng không có sự phạm luật
pháp.
16 Vậy nên, bởi đức tin mà người ta trở nên
kẻ ăn gia tài, hầu cho sự ấy được bởi ân điển, và
cho lời hứa được chắc chắn cho cả dòng dõi Aùp-
ra-ham, chẳng những cho dòng dõi dưới quyền
luật pháp, mà cũng cho dòng dõi có đức tin của
Aùp-ra-ham, là tổ phụ hết thảy chúng ta,
17 y như lời chép rằng: Ta đã lập ngươi làm
cha nhiều dân tộc, thật người là cha chúng ta
trước mặt Đức Chúa Trời, tức là Đấng người đã
tin, là Đấng ban sự sống cho kẻ chết, gọi những
sự không có như có rồi.
18 Người cậy trông khi chẳng còn lẽ trông cậy,
cứ tin, và trở nên cha của nhiều dân tộc, theo lời
đã phán cho người rằng: Dòng dõi ngươi sẽ như
thể ấy.

19 Người thấy thân thể mình hao mòn, vì đã
gần đầy trăm tuổi, và thấy Sa-ra không thể sanh
đẻ được nữa, song đức tin chẳng kém.
20 Người chẳng có lưỡng lự hoặc hồ nghi về lời
hứa Đức Chúa Trời, nhưng càng mạnh mẽ trong
đức tin, và ngợi khen Đức Chúa Trời,
21 vì tin chắc rằng điều chi Đức Chúa Trời đã
hứa, Ngài cũng có quyền làm trọn được.
22 Cho nên đức tin của người được kể cho là
công bình.
23 Vả, ấy chẳng phải chỉ vì một mình người
mà có chép rằng đức tin người đã được kể cho
là công bình,
24 nhưng cũng vì chúng ta nữa, đức tin sẽ
được kể là công bình cho chúng ta, là kẻ tin Đấng
đã làm cho Đức Chúa Jêsus, Chúa chúng ta, sống
lại từ trong kẻ chết,
25 Ngài đã bị nộp vì tội lỗi chúng ta, và sống
lại vì sự xưng công bình của chúng ta.

5

1 Vậy chúng ta đã được xưng công bình bởi
đức tin, thì được hòa thuận với Đức Chúa Trời,
bởi Đức Chúa Jêsus Christ chúng ta,
2 là Đấng đã làm cho chúng ta cậy đức tin vào
trong ơn nầy là ơn chúng ta hiện đang đứng
vững; và chúng ta khoe mình trong sự trông cậy
về vinh hiển Đức Chúa Trời.
3 Nào những thế thôi, nhưng chúng ta cũng
khoe mình trong hoạn nạn nữa, vì biết rằng
hoạn nạn sanh sự nhịn nhục,

4 sự nhịn nhục sanh sự rèn tập, sự rèn tập sanh
sự trông cậy.
5 Vả, sự trông cậy không làm cho hổ thẹn, vì
sự yêu thương của Đức Chúa Trời rải khắp trong
lòng chúng ta bởi Đức Thánh Linh đã được ban
cho chúng ta.
6 Thật vậy, khi chúng ta còn yếu đuối, Đấng
Christ đã theo k" hẹn chịu chết vì kẻ có tội.
7 Vả, họa mới có kẻ chịu chết vì người nghĩa;
dễ thường cũng có kẻ bằng lòng chết vì người
lành.
8 Nhưng Đức Chúa Trời tỏ lòng yêu thương
Ngài đối với chúng ta, khi chúng ta còn là người
có tội, thì Đấng Christ vì chúng ta chịu chết.
9 Huống chi nay chúng ta đã nhờ huyết Ngài
được xưng công bình, thì sẽ nhờ Ngài được cứu
khỏi cơn thạnh nộ là dường nào!
10 Vì nếu khi chúng ta còn là thù nghịch cùng
Đức Chúa Trời, mà đã được hòa thuận với Ngài
bởi sự chết của Con Ngài, thì huống chi nay đã
hòa thuận rồi, chúng ta sẽ nhờ sự sống của Con
ấy mà được cứu là dường nào!
11 Nào những thế thôi, chúng ta lại còn khoe
mình trong Đức Chúa Trời bởi Đức Chúa Jêsus
Christ chúng ta, nhờ Ngài mà chúng ta hiện nay
đã được sự hòa thuận.
12 Cho nên, như bởi một người mà tội lỗi vào
trong thế gian, lại bởi tội lỗi mà có sự chết, thì
sự chết đã trải qua trên hết thảy mọi người như
vậy, vì mọi người đều phạm tội.
13 Vì, trước khi chưa có luật pháp, tội lỗi đã có

trong thế gian, song chưa có luật pháp, thì cũng
không kể là tội lỗi.
14 Nhưng từ A-đam cho đến Môi-se, sự chết đã
cai trị cả đến những kẻ chẳng phạm tội giống
như tội của A-đam, là người làm hình bóng của
Đấng phải đến.
15 Song tội lỗi chẳng phải như sự ban cho của
ân điển. Vì nếu bởi tội lỗi của chỉ một người mà
mọi kẻ khác đều phải chết, thì huống chi ơn của
Đức Chúa Trời và sự ban cho trong ơn Ngài tỏ
ra bởi một người là Đức Chúa Jêsus Christ, chan
chứa cho hết thảy mọi người khác là dường nào!
16 Lại sự ban cho nầy chẳng phải như việc xảy
đến bởi một người phạm tội đâu: sự phán xét
bởi chỉ một tội mà làm nên đoán phạt; nhưng
sự ban cho của ân điển thì sau nhiều tội rồi, dẫn
đến sự xưng công bình.
17 Vả, nếu bởi tội một người mà sự chết đã cai
trị bởi một người ấy, thì huống chi những kẻ
nhận ân điển và sự ban cho của sự công bình
cách dư dật, họ sẽ nhờ một mình Đức Chúa Jêsus
Christ mà cai trị trong sự sống là dường nào!
18 Vậy, như bởi chỉ một tội mà sự đoán phạt rải
khắp hết thảy mọi người thể nào, thì bởi chỉ một
việc công bình mà sự xưng công bình, là sự ban
sự sống, cũng rải khắp cho mọi người thể ấy.
19 Vì, như bởi sự không vâng phục của một
người mà mọi người khác đều thành ra kẻ có
tội, thì cũng một lẽ ấy, bởi sự vâng phục của
một người mà mọi người khác sẽ đều thành ra
công bình.

20 Vả, luật pháp đã xen vào, hầu cho tội lỗi gia
thêm; nhưng nơi nào tội lỗi đã gia thêm, thì ân
điển lại càng dư dật hơn nữa,
21 hầu cho tội lỗi đã cai trị làm nên sự chết thể
nào, thì ân điển cũng cai trị bởi sự công bình thể
ấy, đặng ban cho sự sống đời đời bởi Đức Chúa
Jêsus Christ, là Chúa chúng ta.

6

1 Vậy chúng ta sẽ nói làm sao? Chúng ta phải
cứ ở trong tội lỗi, hầu cho ân điển được dư dật
chăng?
2 Chẳng hề như vậy! Chúng ta đã chết về tội
lỗi, lẽ nào còn sống trong tội lỗi nữa?
3 Hay là, anh em chẳng biết rằng chúng ta thảy
đều đã chịu phép báp-têm trong Đức Chúa Jêsus
Christ, tức là chịu phép báp-têm trong sự chết
Ngài sao?
4 Vậy chúng ta đã bị chôn với Ngài bởi phép
báp-têm trong sự chết Ngài, hầu cho Đấng Christ
nhờ vinh hiển của Cha được từ kẻ chết sống lại
thể nào, thì chúng ta cũng sống trong đời mới
thể ấy.
5 Vì nếu chúng ta làm một cùng Ngài bởi sự
chết giống như sự chết của Ngài, thì chúng ta
cũng sẽ làm một cùng Ngài bởi sự sống lại giống
nhau:
6 vì biết rõ rằng người cũ của chúng ta đã bị
đóng đinh trên thập tự giá với Ngài, hầu cho thân
thể của tội lỗi bị tiêu diệt đi, và chúng ta không
phục dưới tội lỗi nữa.

7 Vì ai đã chết thì được thoát khỏi tội lỗi.
8 Vả, nếu chúng ta đã cùng chết với Đấng
Christ, thì chúng ta tin rằng mình cũng sẽ cùng
sống với Ngài,
9 bởi biết rằng Đấng Christ đã từ kẻ chết sống
lại, thì chẳng chết nữa; sự chết không còn cai trị
trên Ngài.
10 Vì nếu Ngài đã chết, ấy là chết cho tội lỗi
một lần đủ cả; nhưng hiện nay Ngài sống, ấy là
sống cho Đức Chúa Trời.
11 Vậy anh em cũng hãy coi mình như chết về
tội lỗi và như sống cho Đức Chúa Trời trong Đức
Chúa Jêsus Christ.
12 Vậy, chớ để tội lỗi cai trị trong xác hay chết
của anh em, và chớ chiều theo tư dục nó.
13 Chớ nộp chi thể mình cho tội lỗi, như là đồ
dùng gian ác, nhưng hãy phó chính mình anh
em cho Đức Chúa Trời, dường như đã chết mà
nay trở nên sống, và dâng chi thể mình cho Đức
Chúa Trời như là đồ dùng về sự công bình.
14 Vì tội lỗi không cai trị trên anh em đâu; bởi
anh em chẳng thuộc dưới luật pháp, mà thuộc
dưới ân điển.
15 Vậy thì làm sao! Vì chúng ta không thuộc
dưới luật pháp, nhưng thuộc dưới ân điển, thì
chúng ta sẽ phạm tội hay sao? Chẳng hề như
vậy!
16 Anh em há chẳng biết rằng nếu anh em đã
nộp mình làm tôi mọi đặng vâng phục kẻ nào,
thì là tôi mọi của kẻ mình vâng phục, hoặc của
tội lỗi đến sự chết, hoặc của sự vâng phục để

được nên công bình hay sao?
17 Nhưng, tạ ơn Đức Chúa Trời, vì sau khi anh
em làm tôi mọi tội lỗi, thì đã từ lòng vâng phục
đạo lý là sự đã ban làm mực thước cho mình!
18 Vậy, anh em đã được buông tha khỏi tội lỗi,
trở nên tôi mọi của sự công bình rồi.
19 Tôi nói theo cách loài người, vì xác thịt của
anh em là yếu đuối. Vậy, anh em từng đặt chi
thể mình làm tôi sự ô uế gian ác đặng phạm tội
ác thể nào, thì bây giờ, hãy đặt chi thể mình làm
tôi sự công bình đặng làm nên thánh cũng thể
ấy.
20 Vả, khi anh em còn làm tôi mọi tội lỗi, thì
đối với sự công bình anh em được tự do.
21 Thế thì anh em đã được kết quả gì? Aáy là
quả mà anh em hiện nay đang hổ thẹn; vì sự
cuối cùng của những điều đó tức là sự chết.
22 Nhưng bây giờ đã được buông tha khỏi tội
lỗi và trở nên tôi mọi của Đức Chúa Trời rồi, thì
anh em được lấy sự nên thánh làm kết quả, và
sự sống đời đời làm cuối cùng.
23 Vì tiền công của tội lỗi là sự chết; nhưng sự
ban cho của Đức Chúa Trời là sự sống đời đời
trong Đức Chúa Jêsus Christ, Chúa chúng ta.

7

1 Hỡi anh em (vì tôi nói với những kẻ biết luật
pháp), vậy anh em há chẳng biết rằng luật pháp
chỉ cai trị người ta khi còn sống hay sao?
2 Cho nên, đàn bà có chồng, hễ chồng còn sống
bao lâu, thì luật pháp buộc phải theo chồng bấy

lâu; nhưng nếu chồng chết, thì người vợ được
thoát khỏi luật pháp đã buộc mình với chồng.
3 Vậy nếu đang lúc chồng còn sống, mà vợ đi
lấy người khác, thì phải bị kêu là đàn bà ngoại
tình; nhưng nếu chồng chết, thì vợ được buông
tha khỏi luật pháp, dầu lấy người khác cũng
chẳng phải là đàn bà ngoại tình vậy.
4 Hỡi anh em ta, anh em cũng như vậy, bởi
thân thể của Đấng Christ, anh em đã chết về luật
pháp, đặng thuộc về người khác, tức là người đã
từ kẻ chết sống lại, hầu cho chúng ta được kết
quả cho Đức Chúa Trời.
5 Vì khi chúng ta còn sống theo xác thịt, thì
các tình dục xấu xa bị luật pháp xui khiến, hành
động trong chi thể chúng ta và kết quả cho sự
chết.
6 Nhưng bây giờ chúng ta đã chết về luật pháp,
là điều bắt buộc mình, thì được buông tha khỏi
luật pháp đặng hầu việc Đức Chúa Trời theo
cách mới của Thánh Linh, chớ không theo cách
cũ của văn tự.
7 Vậy chúng ta sẽ nói làm sao? Luật pháp há là
tội lỗi sao? Chẳng hề như vậy! Nhưng tôi chỉ bởi
luật pháp mà biết tội lỗi; vì nếu luật pháp không
nói: Ngươi chớ tham lam, thì tôi đã không biết
sự tham lam.
8 Aáy là tội lỗi đã nhân dịp, bởi điều răn mà
sanh ra mọi thứ ham muốn trong lòng tôi: vì
không có luật pháp thì tội lỗi chết đi.
9 Ngày xưa tôi không có luật pháp mà tôi sống;
nhưng khi điều răn đến, thì tội lỗi lại sống,

10 còn tôi thì chết; vậy thì té ra điều răn vốn
nên làm cho tôi sống, đã dắt tôi đến sự chết.
11 Vì tội lỗi đã nhân dịp, dùng điều răn dỗ dành
tôi và nhân đó làm cho tôi chết.
12 Aáy vậy, luật pháp là thánh, điều răn cũng
là thánh, công bình và tốt lành.
13 Vậy thì điều lành trở làm cớ cho tôi chết sao?
Chẳng hề như vậy! Nhưng ấy là tội lỗi đã làm
cho tôi chết, hầu khi nó nhân điều lành làm chết
tôi, tự bày ra nó là tội lỗi; đến nỗi tội lỗi nhân
điều răn trở nên cực ác.
14 Vả, chúng ta biết luật pháp là thiêng liêng;
nhưng tôi là tánh xác thịt đã bị bán cho tội lỗi.
15 Vì tôi không hiểu điều mình làm: tôi chẳng
làm điều mình muốn, nhưng làm điều mình
ghét.
16 Song nếu tôi làm điều mình chẳng muốn, thì
bởi đó nhận biết luật pháp là tốt lành.
17 Bấy giờ chẳng phải tôi làm điều đó nữa,
nhưng ấy là tội lỗi ở trong tôi.
18 Vả, tôi biết điều lành chẳng ở trong tôi đâu,
nghĩa là trong xác thịt tôi, bởi tôi có ý muốn làm
điều lành, nhưng không có quyền làm trọn;
19 vì tôi không làm điều lành mình muốn,
nhưng làm điều dữ mình không muốn.
20 Ví bằng tôi làm điều mình không muốn, ấy
chẳng phải là tôi làm điều đó nữa, nhưng là tội
lỗi ở trong tôi vậy.
21 Vậy tôi thấy có luật nầy trong tôi: khi tôi
muốn làm điều lành, thì điều dữ dính dấp theo
tôi.

22 Vì theo người bề trong, tôi vẫn lấy luật pháp
Đức Chúa Trời làm đẹp lòng;
23 nhưng tôi cảm biết trong chi thể mình có
một luật khác giao chiến với luật trong trí mình,
bắt mình phải làm phu tù cho luật của tội lỗi,
tức là luật ở trong chi thể tôi vậy.
24 Khốn nạn cho tôi! Ai sẽ cứu tôi thoát khỏi
thân thể hay chết nầy?
25 Cảm tạ Đức Chúa Trời, nhờ Đức Chúa Jêsus
Christ, là Chúa chúng ta! Như vậy, thì chính
mình tôi lấy trí khôn phục luật pháp của Đức
Chúa Trời, nhưng lấy xác thịt phục luật pháp
của tội lỗi.

8

1 Cho nên hiện nay chẳng còn có sự đoán phạt
nào cho những kẻ ở trong Đức Chúa Jêsus Christ;
2 vì luật pháp của Thánh Linh sự sống đã nhờ
Đức Chúa Jêsus Christ buông tha tôi khỏi luật
pháp của sự tội và sự chết.
3 Vì điều chi luật pháp không làm nổi, tại xác
thịt làm cho luật pháp ra yếu đuối, thì Đức Chúa
Trời đã làm rồi: Ngài đã vì cớ tội lỗi sai chính
Con mình lấy xác thịt giống như xác thịt tội lỗi
chúng ta, và đã đoán phạt tội lỗi trong xác thịt,
4 hầu cho sự công bình mà luật pháp buộc phải
làm được trọn trong chúng ta, là kẻ chẳng noi
theo xác thịt, nhưng noi theo Thánh Linh.
5 Thật thế, kẻ sống theo xác thịt thì chăm
những sự thuộc về xác thịt; còn kẻ sống theo

Thánh Linh thì chăm những sự thuộc về Thánh
Linh.
6 Vả, chăm về xác thịt sanh ra sự chết, còn
chăm về Thánh Linh sanh ra sự sống và bình
an;
7 vì sự chăm về xác thịt nghịch với Đức Chúa
Trời, bởi nó không phục dưới luật pháp Đức
Chúa Trời, lại cũng không thể phục được.
8 Vả, những kẻ sống theo xác thịt, thì không
thể đẹp lòng Đức Chúa Trời.
9 Về phần anh em, nếu thật quả Thánh Linh
Đức Chúa Trời ở trong mình, thì không sống
theo xác thịt đâu, nhưng theo Thánh Linh; song
nếu ai không có Thánh Linh của Đấng Christ, thì
người ấy chẳng thuộc về Ngài.
10 Vậy nếu Đấng Christ ở trong anh em, thì thân
thể chết nhân cớ tội lỗi, mà thần linh sống nhân
cớ sự công bình.
11 Lại nếu Thánh Linh của Đấng làm cho Đức
Chúa Jêsus sống lại từ trong kẻ chết ở trong anh
em, thì Đấng làm cho Đức Chúa Jêsus Christ
sống lại từ trong kẻ chết cũng sẽ nhờ Thánh Linh
Ngài ở trong anh em mà khiến thân thể hay chết
của anh em lại sống.
12 Vậy, hỡi anh em, chúng ta chẳng mắc nợ xác
thịt đâu, đặng sống theo xác thịt.
13 Thật thế, nếu anh em sống theo xác thịt thì
phải chết; song nếu nhờ Thánh Linh, làm cho
chết các việc của thân thể, thì anh em sẽ sống.
14 Vì hết thảy kẻ nào được Thánh Linh của Đức
Chúa Trời dắt dẫn, đều là con của Đức Chúa
Trời.

15 Thật anh em đã chẳng nhận lấy thần trí của
tôi mọi đặng còn ở trong sự sợ hãi; nhưng đã
nhận lấy thần trí của sự làm con nuôi, và nhờ
đó chúng ta kêu rằng: A-ba! Cha!
16 Chính Đức Thánh Linh làm chứng cho lòng
chúng ta rằng chúng ta là con cái Đức Chúa Trời.
17 Lại nếu chúng ta là con cái, thì cũng là kẻ
kế tự: kẻ kế tự Đức Chúa Trời và là kẻ đồng kế
tự với Đấng Christ, miễn chúng ta đều chịu đau
đớn với Ngài, hầu cho cũng được vinh hiển với
Ngài.
18 Vả, tôi tưởng rằng những sự đau đớn bây giờ
chẳng đáng so sánh với sự vinh hiển hầu đến,
là sự sẽ được bày ra trong chúng ta.
19 Thật thế, muôn vật ước ao nóng nảy mà
trông đợi con cái Đức Chúa Trời được tỏ ra.
20 Vì muôn vật đã bị bắt phục sự hư không,
chẳng phải tự ý mình, bèn là bởi cớ Đấng bắt
phục.
21 Muôn vật mong rằng mình cũng sẽ được giải
cứu khỏi làm tôi sự hư nát, đặng dự phần trong
sự tự do vinh hiển của con cái Đức Chúa Trời.
22 Vì chúng ta biết rằng muôn vật đều than
thở và chịu khó nhọc cho đến ngày nay;
23 không những muôn vật thôi, lại chúng ta,
là kẻ có trái đầu mùa của Đức Thánh Linh, cũng
than thở trong lòng, đang khi trông đợi sự làm
con nuôi, tức là sự cứu chuộc thân thể chúng ta
vậy.
24 Vì chúng ta được cứu trong sự trông cậy,
nhưng khi người ta đã thấy điều mình trông rồi,

ấy không phải là trông nữa: mình thấy rồi, sao
còn trông làm chi?
25 Song nếu chúng ta trông điều mình không
thấy, ấy là chúng ta chờ đợi điều đó cách nhịn
nhục.
26 Cũng một lẽ ấy, Đức Thánh Linh giúp cho
sự yếu đuối chúng ta. Vì chúng ta chẳng biết sự
mình phải xin đặng cầu nguyện cho xứng đáng;
nhưng chính Đức Thánh Linh lấy sự thở than
không thể nói ra được mà cầu khẩn thay cho
chúng ta.
27 Đấng dò xét lòng người hiểu biết ý tưởng
của Thánh Linh là thể nào, vì ấy là theo ý Đức
Chúa Trời mà Ngài cầu thế cho các thánh đồ vậy.
28 Vả, chúng ta biết rằng mọi sự hiệp lại làm
ích cho kẻ yêu mến Đức Chúa Trời, tức là cho kẻ
được gọi theo ý muốn Ngài đã định.
29 Vì những kẻ Ngài đã biết trước, thì Ngài
cũng đã định sẵn để nên giống như hình bóng
Con Ngài, hầu cho Con nầy được làm Con cả ở
giữa nhiều anh em;
30 còn những kẻ Ngài đã định sẵn, thì Ngài
cũng đã gọi, những kẻ Ngài đã gọi, thì Ngài cũng
đã xưng là công bình, và những kẻ Ngài đã xưng
là công bình, thì Ngài cũng đã làm cho vinh hiển.
31 Đã vậy thì chúng ta sẽ nói làm sao? Nếu Đức
Chúa Trời vùa giúp chúng ta, thì còn ai nghịch
với chúng ta?
32 Ngài đã không tiếc chính Con mình, nhưng
vì chúng ta hết thảy mà phó Con ấy cho, thì Ngài
há chẳng cũng sẽ ban mọi sự luôn với Con ấy

cho chúng ta sao?
33 Ai sẽ kiện kẻ lựa chọn của Đức Chúa Trời:
Đức Chúa Trời là Đấng xưng công bình những
kẻ ấy.
34 Ai sẽ lên án họ ư? Đức Chúa Jêsus Christ
là Đấng đã chết, và cũng đã sống lại nữa, Ngài
đang ngự bên hữu Đức Chúa Trời, cầu nguyện
thế cho chúng ta.
35 Ai sẽ phân rẽ chúng ta khỏi sự yêu thương
của Đấng Christ? có phải hoạn nạn, khốn cùng,
bắt bớ, đói khát, trần truồng, nguy hiểm, hay là
gươm giáo chăng?
36 Như có chép rằng: Vì cớ Ngài, chúng tôi bị
giết cả ngày; Họ coi chúng tôi như chiên định
đem đến hàng làm thịt.
37 Trái lại, trong mọi sự đó, chúng ta nhờ Đấng
yêu thương mình mà thắng hơn bội phần.
38 Vì tôi chắc rằng bất k” sự chết, sự sống, các
thiên sứ, các kẻ cầm quyền, việc bây giờ, việc
hầu đến, quyền phép,
39 bề cao, hay là bề sâu, hoặc một vật nào,
chẳng có thể phân rẽ chúng ta khỏi sự yêu
thương mà Đức Chúa Trời đã chứng cho chúng
ta trong Đức Chúa Jêsus Christ, là Chúa chúng
ta.

9

1 Tôi nói thật trong Đấng Christ, tôi không nói
dối, lương tâm tôi làm chứng cho tôi bởi Đức
Thánh Linh:
2 tôi buồn bực lắm, lòng tôi hằng đau đớn.

3 Bởi tôi ước ao có thể chính mình bị dứt bỏ,
lìa khỏi Đấng Christ, vì anh em bà con tôi theo
phần xác,
4 tức là dân Y-sơ-ra-ên, là dân được những sự
làm con nuôi, sự vinh hiển, lời giao ước, luật
pháp, sự thờ phượng và lời hứa;
5 là dân sanh hạ bởi các tổ phụ, và theo phần
xác, bởi dân ấy sanh ra Đấng Christ, là Đấng
trên hết mọi sự, tức là Đức Chúa Trời đáng ngợi
khen đời đời. A-men.
6 Aáy chẳng phải lời Đức Chúa Trời là vô ích.
Vì những kẻ bởi Y-sơ-ra-ên sanh hạ, chẳng phải
vì đó mà hết thảy đều là người Y-sơ-ra-ên.
7 cũng không phải vì là dòng dõi của Aùp-ra-
ham thì hết thảy đều là con cái người; nhưng có
chép rằng: Aáy là bởi Y-sác mà ngươi sẽ có một
dòng dõi gọi theo tên ngươi;
8 nghĩa là chẳng phải con cái thuộc về xác thịt
là con cái Đức Chúa Trời, nhưng con cái thuộc
về lời hứa thì được kể là dòng dõi Aùp-ra-ham
vậy.
9 Vả, lời nầy thật là một lời hứa: Cũng k” nầy
ta sẽ lại đến, Sa-ra sẽ có một con trai.
10 Nào những thế thôi, về phần Rê-be-ca, khi
bà ấy bởi tổ phụ chúng ta là Y-sác mà có thai đôi
cũng vậy.
11 Vì, khi hai con chưa sanh ra, chưa làm điều
chi lành hay dữ-hầu cho được giữ vững ý chỉ
Đức Chúa Trời, là ý định sẵn bởi sự kén chọn tự
do của Ngài, chẳng cứ việc làm, nhưng cứ Đấng
kêu gọi-

12 thì có lời phán cho mẹ của hai con rằng: Đứa
lớn sẽ làm tôi đứa nhỏ;
13 như có chép rằng: Ta yêu Gia-cốp và ghét
Ê-sau.
14 Vậy chúng ta sẽ nói làm sao? Có sự không
công bình trong Đức Chúa Trời sao? Chẳng hề
như vậy!
15 Vì Ngài phán cùng Môi-se rằng: Ta sẽ làm ơn
cho kẻ ta làm ơn, ta sẽ thương xót kẻ ta thương
xót.
16 Vậy điều đó chẳng phải bởi người nào ao
ước hay người nào bôn ba mà được, bèn là bởi
Đức Chúa Trời thương xót.
17 Trong Kinh Thánh cũng có phán cùng Pha-
ra-ôn rằng: Nầy là cớ vì sao ta đã dấy ngươi lên,
ấy là để tỏ quyền phép ta ra trong ngươi, hầu
cho danh ta được truyền ra khắp đất.
18 Như vậy, Ngài muốn thương xót ai thì
thương xót, và muốn làm cứng lòng ai thì làm.
19 Vậy thì ngươi sẽ hỏi ta rằng: Sao Ngài còn
quở trách? Vì có ai chống lại ý muốn Ngài được
chăng?...
20 Nhưng, hỡi người, ngươi là ai, mà dám cãi
lại cùng Đức Chúa Trời? Có lẽ nào cái bình bằng
đất sét lại nói với kẻ nắn nên mình rằng: Sao
ngươi đã làm nên ta như vậy?
21 Người thợ gốm há chẳng có quyền trên đất
sét, cùng trong một đống mà làm ra hạng bình
để dùng việc sang trọng, lại hạng khác để dùng
việc hèn hạ sao?
22 Nếu Đức Chúa Trời muốn tỏ ra cơn thạnh
nộ và làm cho biết quyền phép Ngài, đã lấy lòng

khoan nhẫn lớn chịu những bình đáng giận sẵn
cho sự hư mất,
23 để cũng làm cho biết sự giàu có của vinh
hiển Ngài bởi những bình đáng thương xót mà
Ngài đã định sẵn cho sự vinh hiển, thì còn nói
chi được ư?
24 Đó tôi nói về chúng ta, là kẻ Ngài đã gọi,
chẳng những từ trong người Giu-đa, mà cũng từ
trong dân ngoại nữa.
25 Như Ngài phán trong sách Ô-sê rằng: Ta sẽ
gọi kẻ chẳng phải dân ta là dân ta, Kẻ chẳng được
yêu dấu là yêu dấu;
26 Lại xảy ra trong nơi Ngài phán cùng họ rằng:
Các ngươi chẳng phải là dân ta đâu, Cũng tại nơi
đó họ sẽ được xưng là con của Đức Chúa Trời
hằng sống.
27 Còn Ê-sai nói về dân Y-sơ-ra-ên mà kêu lên
rằng: Dầu số con cái Y-sơ-ra-ên như cát dưới
biển, chỉ một phần sót lại sẽ được cứu mà thôi;
28 vì Chúa sẽ làm ứng nghiệm lời Ngài cách
trọn vẹn và vội vàng trên đất.
29 Lại như Ê-sai đã nói tiên tri rằng: Nếu Chúa
vạn quân chẳng để lại một cái mầm của dòng
giống chúng ta, Thì chúng ta đã trở nên như
thành Sô-đôm và giống như thành Gô-mô-rơ vậy.
30 Vậy chúng ta sẽ nói làm sao? Những dân
ngoại chẳng tìm sự công bình, thì đã được sự
công bình, nhưng là sự công bình đến bởi đức
tin;
31 còn như dân Y-sơ-ra-ên tìm luật pháp của
sự công bình, thì không đạt đến luật pháp ấy.

32 Tại sao? Tại họ chẳng bởi đức tin mà tìm,
nhưng bởi việc làm. Họ đã vấp phải hòn đá ngăn
trở,
33 như có chép rằng: Nầy ta để tại Si-ôn một
hòn đá ngăn trở, tức là hòn đá lớn làm cho vấp
ngã; Hễ ai tin đến thì khỏi bị hổ thẹn.

10

1 Hỡi anh em, sự ước ao trong lòng tôi và lời
tôi vì dân Y-sơ-ra-ên cầu nguyện cùng Đức Chúa
Trời, ấy là cho họ được cứu.
2 Vì tôi làm chứng cho họ rằng họ có lòng sốt
sắng về Đức Chúa Trời, nhưng lòng sốt sắng đó
là không phải theo trí khôn.
3 Bởi họ không nhận biết sự công bình của Đức
Chúa Trời và tìm cách lập sự công bình riêng
của mình, nên không chịu phục sự công bình
của Đức Chúa Trời;
4 vì Đấng Christ là sự cuối cùng của luật pháp,
đặng xưng mọi kẻ tin là công bình.
5 Vả, Môi-se luận sự công bình đến bởi luật
pháp cách nầy: Hễ ai làm theo điều đó thì nhờ
đó mà sống.
6 Nhưng sự công bình đến bởi đức tin, thì nói
như vầy: Chớ nói trong lòng ngươi rằng: Ai sẽ
lên trời? ấy là để đem Đấng Christ xuống;
7 hay là: Ai sẽ xuống vực sâu? ấy là để đem
Đấng Christ từ trong kẻ chết lại lên.
8 Nhưng nói làm sao? Đạo ở gần ngươi, ở trong
miệng và trong lòng ngươi. Aáy là đạo đức tin
mà chúng ta giảng dạy.

9 Vậy nếu miệng ngươi xưng Đức Chúa Jêsus
ra và lòng ngươi tin rằng Đức Chúa Trời đã khiến
Ngài từ kẻ chết sống lại, thì ngươi sẽ được cứu;
10 vì tin bởi trong lòng mà được sự công bình,
còn bởi miệng làm chứng mà được sự cứu rỗi.
11 Vả, Kinh-Thánh nói rằng: Kẻ nào tin Ngài sẽ
chẳng bị hổ thẹn.
12 Trong người Giu-đa và người Gờ-réc không
có sự phân biệt gì hết, vì họ có chung một Chúa,
giàu ơn đối với mọi kẻ kêu xin Ngài.
13 Vì ai kêu cầu danh Chúa thì sẽ được cứu.
14 Nhưng họ chưa tin Ngài thì kêu cầu sao
được? Chưa nghe nói về Ngài thì làm thể nào
mà tin? Nếu chẳng ai rao giảng, thì nghe làm
sao?
15 Lại nếu chẳng ai được sai đi, thì rao giảng
thể nào? như có chép rằng: Những bàn chân kẻ
rao truyền tin lành là tốt đẹp biết bao!
16 Nhưng chẳng phải mọi người đều nghe theo
tin lành đâu; vì Ê-sai có nói rằng: Lạy Chúa, ai
tin lời chúng tôi rao giảng?
17 Như vậy, đức tin đến bởi sự người ta nghe,
mà người ta nghe, là khi lời của Đấng Christ
được rao giảng.
18 Nhưng tôi hỏi: Có phải là họ chưa nghe
chăng? Trái lại, Tiếng của các sứ giả đã vang
khắp đất, Và lời của sứ giả đã đạt đến cùng thế
gian.
19 Tôi lại hỏi: Thế mà dân Y-sơ-ra-ên chẳng
biết chi hết sao? Môi-se đã nói rằng: Ta sẽ giục
lòng ganh tị các ngươi bởi kẻ chẳng phải là dân;

Ta sẽ chọc giận các ngươi bởi một dân ngu dốt.
20 Lại Ê-sai nói cách bạo dạn rằng: Những kẻ
chẳng tìm kiếm ta thì đã gặp thấy ta, Ta đã tỏ
mình ra cho kẻ chẳng hỏi han ta.
21 Song về dân Y-sơ-ra-ên, thì rằng: Ta đã giơ
tay ra cả ngày hướng về dân bội nghịch và hay
nói trái.

11

1 Vậy tôi nói: Đức Chúa Trời có bỏ dân Ngài
chăng? Chẳng hề như vậy; vì chính tôi là dân Y-
sơ-ra-ên, dòng dõi Aùp-ra-ham, về chi phái Bên-
gia-min.
2 Đức Chúa Trời chẳng từng bỏ dân Ngài đã
biết trước. Anh em há chẳng biết Kinh Thánh
chép về chuyện Ê-li sao? thể nào người kiện dân
Y-sơ-ra-ên trước mặt Đức Chúa Trời mà rằng:
3 Lạy Chúa, họ đã giết tiên tri Ngài, hủy phá
bàn thờ Ngài; tôi còn lại một mình, và họ tìm
giết tôi.
4 Nhưng Đức Chúa Trời đáp lại thể nào? Ta đã
để dành cho ta bảy ngàn người nam chẳng hề
quì gối trước mặt Ba-anh.
5 Ngày nay cũng vậy, có một phần còn sót lại
theo sự lựa chọn của ân điển.
6 Nhưng nếu bởi ơn thì chẳng phải bởi việc
làm nữa; bằng chẳng, thì ơn không còn phải là
ơn.
7 Vậy thì làm sao? Aáy là dân Y-sơ-ra-ên chẳng
được điều mình tìm; song những kẻ lựa chọn thì
đã được, và những kẻ khác thì bị cứng lòng,

8 như có chép rằng: Đức Chúa Trời đã cho họ
mờ tối, con mắt chẳng thấy, lỗ tai chẳng nghe,
cho đến ngày nay.
9 Lại, Đa vít có nói: Ước gì bàn tiệc của họ trở
nên bẫy, Lưới, nên dịp vấp chân và sự phạt công
bình cho họ;
10 Ước gì mắt họ mù không thấy được, Và lưng
họ cứ khom luôn!
11 Tôi lại hỏi rằng: Có phải dân Y-sơ-ra-ên vấp
chân dường ấy hầu cho té xuống chăng? Chẳng
hề như vậy! Nhưng ấy là bởi tội lỗi họ mà sự cứu
đã đến cho dân ngoại, hầu để giục lòng tranh
đua của họ.
12 Vả, nếu tội lỗi họ đã làm giàu cho thế gian,
sự kém sút họ đã làm giàu cho dân ngoại, thì
huống chi là sự thạnh vượng của họ!
13 Tôi nói cùng anh em là người ngoại: bấy lâu
tôi làm sứ đồ cho dân ngoại, tôi làm vinh hiển
chức vụ mình,
14 cố sức để giục lòng tranh đua của những
kẻ đồng tộc tôi, và để cứu mấy người trong đám
họ.
15 Vì nếu sự dứt bỏ họ ra đã làm sự hòa thuận
cho thiên hạ, thì sự họ trở lại trong ân điển há
chẳng phải là sự sống lại từ trong kẻ chết sao?
16 Vả, nếu trái đầu mùa là thánh, thì cả đồng
cũng thánh; và nếu rễ là thánh, thì các nhánh
cũng thánh.
17 Ví bằng có một hai nhánh bị cắt đi, và ngươi
vốn là cây ô-li-ve hoang được tháp vào chỗ các
nhánh ấy để có phần về nhựa và rễ của cây ô-li-

ve,
18 thì chớ khoe mình hơn các nhánh đó.
Nhưng nếu ngươi khoe mình, thì hãy biết rằng
ấy chẳng phải là ngươi chịu đựng cái rễ, bèn là
cái rễ chịu đựng ngươi.
19 Ngươi sẽ nói rằng: Các nhánh đã bị cắt đi,
để ta được tháp vào chỗ nó.
20 Phải lắm; các nhánh đó đã bị cắt bởi cớ
chẳng tin, và ngươi nhờ đức tin mà còn; chớ kiêu
ngạo, hãy sợ hãi.
21 Vì nếu Đức Chúa Trời chẳng tiếc các nhánh
nguyên, thì Ngài cũng chẳng tiếc ngươi nữa.
22 Vậy hãy xem sự nhân từ và sự nghiêm nhặt
của Đức Chúa Trời: sự nghiêm nhặt đối với họ là
kẻ đã ngã xuống, còn sự nhân từ đối với ngươi,
miễn là ngươi cầm giữ mình trong sự nhân từ
Ngài: bằng chẳng, ngươi cũng sẽ bị chặt.
23 Về phần họ, nếu không ghì mài trong sự
chẳng tin, thì cũng sẽ được tháp; vì Đức Chúa
Trời có quyền lại tháp họ vào.
24 Nếu chính ngươi đã bị cắt khỏi cây ô-li-ve
hoang thuận tánh mình, mà được tháp vào cây
ô-li-ve tốt nghịch tánh, thì huống chi những kẻ
ấy là nhánh nguyên sẽ được tháp vào chính cây
ô-li-ve mình!
25 Vả, hỡi anh em, tôi không muốn anh em
chẳng biết sự mầu nhiệm nầy, e anh em khoe
mình khôn ngoan chăng: ấy là một phần dân Y-
sơ-ra-ên đã sa vào sự cứng lòng, cho đến chừng
nào số dân ngoại nhập vào được đầy đủ;
26 vậy thì cả dân Y-sơ-ra-ên sẽ được cứu, như

có chép rằng: Đấng Giải cứu sẽ đến từ Si-ôn, Cất
sự vô đạo ra khỏi Gia-cốp;
27 Aáy là sự giao ước mà ta sẽ lập với họ, Khi
ta xóa tội lỗi họ rồi.
28 Nếu luận về Tin Lành thì họ là nghịch thù
bởi cớ anh em, còn luận về sự lựa chọn, thì họ
được yêu thương bởi cớ các tổ phụ;
29 vì các sự ban cho và sự kêu gọi của Đức Chúa
Trời chẳng hề đổi lại được bao giờ.
30 Lại như khi trước anh em đã nghịch cùng
Đức Chúa Trời, mà bây giờ được thương xót bởi
sự nghịch của họ,
31 thì cũng một thể ấy, bây giờ họ đã nghịch,
hầu cho cũng được thương xót bởi sự thương
xót đã tỏ ra với anh em.
32 Vì Đức Chúa Trời đã nhốt mọi người trong
sự bạn nghịch, đặng thương xót hết thảy.
33 Oâi! sâu nhiệm thay là sự giàu có, khôn
ngoan và thông biết của Đức Chúa Trời! Sự phán
xét của Ngài nào ai thấu được, đường nẻo của
Ngài nào ai hiểu được!
34 Vì, ai biết ý tưởng Chúa, ai là kẻ bàn luận
của Ngài?
35 Hay là ai đã cho Chúa trước, đặng nhận lấy
điều gì Ngài báo lại?
36 Vì muôn vật đều là từ Ngài, bởi Ngài và
hướng về Ngài. Vinh hiển cho Ngài đời đời, vô
cùng! A-men.

12

1 Vậy, hỡi anh em, tôi lấy sự thương xót của
Đức Chúa Trời khuyên anh em dâng thân thể

mình làm của lễ sống và thánh, đẹp lòng Đức
Chúa Trời, ấy là sự thờ phượng phải lẽ của anh
em.
2 Đừng làm theo đời nầy, nhưng hãy biến hóa
bởi sự đổi mới của tâm thần mình, để thử cho
biết ý muốn tốt lành, đẹp lòng và trọn vẹn của
Đức Chúa Trời là thể nào.
3 Vậy, nhờ ơn đã ban cho tôi, tôi nói với mỗi
người trong anh em chớ có tư tưởng cao quá
lẽ, nhưng phải có tâm tình tầm thường, y theo
lượng đức tin mà Đức Chúa Trời đã phú cho từng
người.
4 Vả, như trong một thân chúng ta có nhiều
chi thể, và các chi thể không làm một việc giống
nhau,
5 thì cũng vậy, chúng ta là nhiều người mà
hiệp nên một thân trong Đấng Christ, và hết thảy
chúng ta đều là các phần chi thể của nhau.
6 Vì chúng ta có các sự ban cho khác nhau, tùy
theo ơn đã ban cho chúng ta, ai được ban cho
nói tiên tri, hãy tập nói theo lượng đức tin;
7 ai được gọi đến làm chức vụ, hãy buộc mình
vào chức vụ; ai dạy dỗ, hãy chăm mà dạy dỗ;
8 ai gánh việc khuyên bảo, hãy khuyên bảo; ai
bố thí, hãy lấy lòng rộng rãi mà bố thí; ai cai trị,
hãy siêng năng mà cai trị; ai làm sự thương xót,
hãy lấy lòng vui mà làm.
9 Lòng yêu thương phải cho thành thật. Hãy
gớm sự dữ mà mến sự lành.
10 Hãy lấy lòng yêu thương mềm mại mà yêu
nhau như anh em; hãy lấy lẽ kính nhường nhau.
11 Hãy siêng năng mà chớ làm biếng; phải có

lòng sốt sắng; phải hầu việc Chúa.
12 Hãy vui mừng trong sự trông cậy, nhịn nhục
trong sự hoạn nạn, bền lòng mà cầu nguyện.
13 Hãy cung cấp sự cần dùng cho các thánh đồ;
hãy ân cần tiếp khách.
14 Hãy chúc phước cho kẻ bắt bớ anh em; hãy
chúc phước, chớ nguyền rủa.
15 Hãy vui với kẻ vui, khóc với kẻ khóc.
16 Trong vòng anh em phải ở cho hiệp ý nhau;
đừng ước ao sự cao sang, nhưng phải ưa thích
sự khiêm nhượng. Chớ cho mình là khôn ngoan.
17 Chớ lấy ác trả ác cho ai; phải chăm tìm điều
thiện trước mặt mọi người.
18 Nếu có thể được, thì hãy hết sức mình mà
hòa thuận với mọi người.
19 Hỡi kẻ rất yêu dấu của tôi ơi, chính mình
chớ trả thù ai, nhưng hãy nhường cho cơn thạnh
nộ của Đức Chúa Trời; vì có chép lời Chúa phán
rằng: Sự trả thù thuộc về ta, ta sẽ báo ứng.
20 Vậy nếu kẻ thù mình có đói, hãy cho ăn; có
khát, hãy cho uống; vì làm như vậy, khác nào
mình lấy những than lửa đỏ mà chất trên đầu
người.
21 Đừng để điều ác thắng mình, nhưng hãy lấy
điều thiện thắng điều ác.

13

1 Mọi người phải vâng phục các đấng cầm
quyền trên mình; vì chẳng có quyền nào mà
không đến bởi Đức Chúa Trời, các quyền đều
bởi Đức Chúa Trời chỉ định.

2 Cho nên ai chống cự quyền phép, tức là đối
địch với mạng lịnh Đức Chúa Trời đã lập; và
những kẻ đối địch thì chuốc lấy sự phán xét vào
mình.
3 Vả, các quan quyền không phải để cho người
làm lành sợ, mà để cho người làm dữ sợ. Ngươi
muốn không sợ quyền phép chăng? Hãy làm
điều lành, sẽ được khen thưởng;
4 vì quan quyền là chức việc của Đức Chúa
Trời để làm ích cho ngươi. Song nếu ngươi làm
ác, thì hãy sợ, vì người cầm gươm chẳng phải là
vô cớ; người là chức việc của Đức Chúa Trời để
làm ra sự công bình và phạt kẻ làm dữ.
5 Vậy nên cần phải vâng phục, chẳng những vì
sợ hình phạt thôi, nhưng cũng vì cớ lương tâm.
6 Aáy cũng bởi lẽ đó mà anh em nộp thuế, vì
các quan quyền là đầy tớ của Đức Chúa Trời,
hằng giữ việc ấy.
7 Phải trả cho mọi người điều mình đã mắc:
nộp thuế cho kẻ mình phải nộp thuế; đóng góp
cho kẻ mình phải đóng góp; sợ kẻ mình đáng sợ;
kính kẻ mình đáng kính.
8 Đừng mắc nợ ai chi hết, chỉ mắc nợ về sự yêu
thương nhau mà thôi, vì ai yêu kẻ lân cận mình
ấy là đã làm trọn luật pháp.
9 Vả, những điều răn nầy: Ngươi chớ phạm
tội tà dâm, chớ giết người, chớ trộm cướp, chớ
tham lam, và mọi điều răn khác nữa, bất luận
điều nào, đều tóm lại trong một lời nầy: Ngươi
phải yêu kẻ lân cận mình như mình.
10 Sự yêu thương chẳng hề làm hại kẻ lân cận;

vậy yêu thương là sự làm trọn luật pháp.
11 Hãy ăn ở như vậy, vì biết thời k” đang lúc
chúng ta đây: giờ anh em từ ngủ thức dậy đã
đến, bởi sự cứu hiện nay đã gần chúng ta hơn
lúc chúng ta mới tin.
12 Đêm đã khuya, ngày gần đến; vậy chúng ta
hãy lột bỏ những việc tối tăm mà mặc lấy áo
giáp sáng láng.
13 Hãy bước đi cách hẳn hoi như giữa ban
ngày. Chớ nộp mình vào sự quá độ và say sưa,
buông tuồng và bậy bạ, rầy rà và ghen ghét;
14 nhưng hãy mặc lấy Đức Chúa Jêsus Christ,
chớ chăm nom về xác thịt mà làm cho phỉ lòng
dục nó.

14

1 Hãy bằng lòng tiếp lấy kẻ kém đức tin, chớ
cãi lẫy về sự nghi ngờ.
2 Người nầy tin có thể ăn được cả mọi thứ;
người kia là kẻ yếu đuối, chỉ ăn rau mà thôi.
3 Người ăn chớ khinh dể kẻ không ăn; và người
không ăn chớ xét đoán kẻ ăn, vì Đức Chúa Trời
đã tiếp lấy người.
4 Ngươi là ai mà dám xét đoán tôi tớ của kẻ
khác? Nó đứng hay ngã, ấy là việc chủ nó; -song
nó sẽ đứng, vì Chúa có quyền cho nó đứng vững
vàng.
5 Người nầy tưởng ngày nầy hơn ngày khác, kẻ
kia tưởng mọi ngày đều bằng nhau; ai nấy hãy
tin chắc ở trí mình.
6 Kẻ giữ ngày là giữ vì Chúa; kẻ ăn là ăn vì
Chúa, vì họ tạ ơn Đức Chúa Trời; kẻ chẳng ăn

cũng chẳng ăn vì Chúa, họ cũng tạ ơn Đức Chúa
Trời.
7 Vả, chẳng có người nào trong chúng ta vì
chính mình mà sống, cũng chẳng có người nào
trong chúng ta vì chính mình mà chết;
8 vì nếu chúng ta sống, là sống cho Chúa, và
nếu chúng ta chết, là chết cho Chúa. Vậy nên
chúng ta hoặc sống hoặc chết, đều thuộc về
Chúa cả.
9 Đấng Christ đã chết và sống lại, ấy là để làm
Chúa kẻ chết và kẻ sống.
10 Nhưng ngươi, sao xét đoán anh em mình?
Còn ngươi, sao khinh dể anh em mình? Vì chúng
ta hết thảy sẽ ứng hầu trước tòa án Đức Chúa
Trời.
11 Bởi có chép rằng: Chúa phán: Thật như ta
hằng sống, mọi đầu gối sẽ quì trước mặt ta, Và
mọi lưỡi sẽ ngợi khen Đức Chúa Trời.
12 Như vậy, mỗi người trong chúng ta sẽ khai
trình việc mình với Đức Chúa Trời.
13 Vậy chúng ta chớ xét đoán nhau; nhưng thà
nhất định đừng để hòn đá vấp chân trước mặt
anh em mình, và đừng làm dịp cho người sa ngã.
14 Tôi biết và tin chắc trong Đức Chúa Jêsus
rằng, chẳng có vật gì vốn là dơ dáy; chỉn có ai
tưởng vật nào là dơ dáy, thì nó là dơ dáy cho
người ấy mà thôi.
15 Vả, nếu vì một thức ăn, ngươi làm cho anh
em mình lo buồn, thì ngươi chẳng còn cư xử theo
đức yêu thương nữa. Chớ nhân thức ăn làm hư
mất người mà Đấng Christ đã chịu chết cho.
16 Vậy chớ để sự lành mình trở nên cớ gièm

chê.
17 Vì nước Đức Chúa Trời chẳng tại sự ăn uống,
nhưng tại sự công bình, bình an, vui vẻ bởi Đức
Thánh Linh vậy.
18 Ai dùng cách ấy mà hầu việc Đấng Christ,
thì đẹp lòng Đức Chúa Trời và được người ta
khen.
19 Vậy chúng ta hãy tìm cách làm nên hòa
thuận và làm gương sáng cho nhau.
20 Chớ vì một thức ăn mà hủy hoại việc Đức
Chúa Trời. Thật mọi vật là thanh sạch; nhưng
ăn lấy mà làm dịp cho kẻ khác vấp phạm, thì là
ác.
21 Điều thiện ấy là đừng ăn thịt, đừng uống
rượu, và kiêng cữ mọi sự chi làm dịp vấp phạm
cho anh em mình.
22 Ngươi có đức tin chừng nào, hãy vì chính
mình ngươi mà giữ lấy trước mặt Đức Chúa
Trời. Phước thay cho kẻ không định tội cho mình
trong sự mình đã ưng!
23 Nhưng ai có lòng nghi ngại về thức ăn nào,
thì bị định tội rồi, vì chẳng bởi đức tin mà làm;
vả, phàm làm điều chi không bởi đức tin thì điều
đó là tội lỗi.

15

1 Vậy chúng ta là kẻ mạnh, phải gánh vác sự
yếu đuối cho những kẻ kém sức, chớ làm cho
đẹp lòng mình.
2 Mỗi người trong chúng ta nên làm đẹp lòng
kẻ lân cận mình, đặng làm điều ích và nên
gương tốt.

3 Vì Đấng Christ cũng không làm cho đẹp lòng
mình, như có chép rằng: Lời của những kẻ
nguyền rủa Chúa đã đổ trên mình tôi.
4 Vả, mọi sự đã chép từ xưa đều để dạy dỗ
chúng ta, hầu cho bởi sự nhịn nhục và sự yên ủi
của Kinh Thánh dạy mà chúng ta được sự trông
cậy.
5 Xin Đức Chúa Trời hay nhịn nhục và yên ủi
ban cho anh em được đồng lòng ở với nhau theo
Đức Chúa Jêsus Christ;
6 để anh em lấy một lòng một miệng mà ngợi
khen Đức Chúa Trời, là Cha của Đức Chúa Jêsus
Christ chúng ta.
7 Vậy thì, anh em hãy tiếp lấy nhau, cũng như
Đấng Christ đã tiếp anh em, để Đức Chúa Trời
được vinh hiển.
8 Vả, tôi nói rằng Đức Chúa Jêsus Christ đã
làm chức vụ mình nơi người chịu cắt bì, đặng
tỏ bày sự thành tín của Đức Chúa Trời, và làm
quả quyết lời hứa cùng các tổ phụ chúng ta,
9 lại khiến dân ngoại khen ngợi Đức Chúa Trời
vì sự thương xót của Ngài, như có chép rằng:
Bởi đó tôi sẽ ngợi khen Chúa giữa các dân ngoại,
Và ca tụng danh Ngài.
10 Lại có chép rằng: Hỡi dân ngoại, hãy đồng
vui cùng dân Chúa.
11 Lại rằng: Hỡi hết thảy dân ngoại, Hãy khen
ngợi Chúa, muôn dân nên ngợi khen Ngài!
12 Ê-sai cũng nói rằng: Từ cội rễ Gie-sê Sẽ nứt
lên cái chồi cai trị dân ngoại, Dân ngoại sẽ trông
cậy chồi ấy.

13 Vậy xin Đức Chúa Trời của sự trông cậy,
làm cho anh em đầy dẫy mọi điều vui vẻ và
mọi điều bình an trong đức tin, hầu cho anh em
nhờ quyền phép Đức Thánh Linh được dư dật
sự trông cậy!
14 Hỡi anh em, về phần anh em, tôi cũng tin
chắc rằng anh em có đầy lòng nhân từ, đủ điều
thông biết trọn vẹn, lại có tài khuyên bảo nhau.
15 Nếu tôi đã lấy lòng thật dạn dĩ mà viết thơ
nói điều nầy điều kia với anh em, ấy là để nhắc
lại cho anh em nhớ, bởi ơn Đức Chúa Trời đã
làm cho tôi
16 nên chức việc của Đức Chúa Jêsus Christ
giữa dân ngoại, làm chức tế lễ của Tin Lành Đức
Chúa Trời, hầu cho dân ngoại được làm của lễ
vừa ý Chúa, và nên thánh bởi Đức Thánh Linh.
17 Vậy tôi có cớ khoe mình trong Đức Chúa
Jêsus Christ về điều hầu việc Đức Chúa Trời.
18 Vì tôi chẳng dám nói những sự khác hơn sự
mà Đấng Christ cậy tôi làm ra để khiến dân ngoại
vâng phục Ngài, bởi lời nói và bởi việc làm,
19 bởi quyền phép của dấu k” phép lạ, bởi
quyền phép của Thánh Linh Đức Chúa Trời.
Aáy là từ thành Giê-ru-sa-lem và các miền xung
quanh cho đến xứ I-ly-ri, tôi đã đem đạo Tin
Lành của Đấng Christ đi khắp chốn.
20 Nhưng tôi lấy làm vinh mà rao Tin Lành ở
nơi nào danh Đấng Christ chưa được truyền ra,
để cho khỏi lập lên trên nền người khác,
21 như có chép rằng: Những kẻ chưa được tin
báo về Ngài thì sẽ thấy Ngài, Những kẻ chưa

nghe nói về Ngài thì sẽ biết Ngài.
22 Aáy cũng là điều đã nhiều lần ngăn trở tôi
đi đến thăm anh em.
23 Nhưng bây giờ chẳng còn có chi cầm buộc
tôi lại trong các miền nầy nữa; vả lại, đã mấy
năm nay, tôi rất ước ao đến cùng anh em;
24 vậy nếu tôi có thể đi xứ Y-pha-nho được, thì
mong rằng sẽ tiện đường ghé thăm anh em; sau
khi được chút thỏa lòng ở với anh em rồi, thì
nhờ anh em sai đưa tôi qua xứ ấy.
25 Nay tôi qua thành Giê-ru-sa-lem đặng giúp
việc các thánh đồ.
26 Vì người xứ Ma-xê-đoan và xứ A-chai vui
lòng quyên tiền để giúp những thánh đồ ở thành
Giê-ru-sa-lem đang nghèo túng.
27 Họ vui lòng làm sự đó, và cũng mắc nợ các
người đó nữa; vì nếu người ngoại đã có phần về
của cải thiêng liêng người Giu-đa, thì cũng phải
lấy của cải thuộc về phần đời mà giúp cho người
Giu-đa.
28 Vậy khi tôi làm xong việc ấy, và giao quả
phước nầy cho họ rồi, tôi sẽ ghé nơi anh em đặng
đi đến xứ Y-pha-nho.
29 Tôi biết khi tôi sang với anh em, thì sẽ đem
ơn phước dồi dào của Đấng Christ cùng đến.
30 Vậy, hỡi anh em, nhờ Đức Chúa Jêsus Christ
chúng ta, và nhờ sự yêu thương sanh bởi Đức
Thánh Linh, tôi khuyên anh em phải cùng tôi
chiến đấu trong những lời cầu nguyện mà anh
em vì tôi trình cùng Đức Chúa Trời,
31 hầu để tôi được thoát khỏi những người

chẳng tin trong xứ Giu-đê, và của làm phước
mà tôi đem qua thành Giê-ru-sa-lem sẽ được các
thánh đồ vui lòng nhậm lấy.
32 Bấy giờ tôi có thể vui mừng đi đến anh em,
và nếu vừa ý Đức Chúa Trời, cũng nếm mùi an
nghỉ với anh em nữa.
33 Nguyền xin Đức Chúa Trời bình an ở với anh
em hết thảy! A-men.

16

1 Tôi gởi gắm Phê-bê, người chị em chúng ta
cho anh em, người làm nữ chấp sự của Hội thánh
Xen-cơ-rê.
2 Hãy ân cần tiếp rước người trong Chúa chúng
ta, một cách xứng đáng với thánh đồ, và hãy
giúp đỡ người trong mọi dịp mà người sẽ cần
đến anh em; vì chính người đã giúp nhiều kẻ, và
cũng giúp tôi nữa.
3 Hãy chào Bê-rít-sin và A-qui-la, kẻ cùng làm
việc với tôi trong Đức Chúa Jêsus Christ,
4 là hai người liều chết để cứu sự sống tôi;
ấy chẳng những một mình tôi tạ ơn hai người,
nhưng cả các Hội thánh của dân ngoại nữa.
5 Cũng hãy chào Hội thánh nhóm tại nhà hai
người. Hãy chào Ê-bai-nết, là người rất thiết với
tôi, và đã nên trái đầu mùa trong xứ A-si cho
Đấng Christ.
6 Hãy chào Ma-ri, là người có nhiều công khó
vì anh em.
7 Hãy chào An-trô-ni-cơ và Giu-ni-a, tức là bà
con và bạn đồng tù với tôi, là hai người có danh

vọng trong các sứ đồ và thuộc về Đấng Christ
trước tôi vậy.
8 Hãy chào Am-li-a, người rất yêu dấu của tôi
trong Chúa.
9 Hãy chào U-rơ-banh, bạn cùng làm việc với
tôi trong Đấng Christ, và Eâch-ta-chy, là kẻ rất
thiết với tôi.
10 Hãy chào A-be-lơ, người được tiếp nạp trong
Đấng Christ. Hãy chào các người ở nhà A-rích-
tô-bu.
11 Hãy chào Hê-rô-đi-ôn, là bà con tôi. Hãy
chào các người ở nhà Nạt-xít, là những kẻ ở
trong Chúa.
12 Hãy chào Try-phe-nơ và Try-phô-sơ, là hai
người làm việc cho Chúa. Hãy chào Bẹt-si-đơ,
người rất thân với tôi, và đã làm việc nhiều cho
Chúa.
13 Hãy chào Ru-phu, người được chọn của
Chúa, và chào mẹ người, cũng là mẹ tôi.
14 Hãy chào A-sin-cơ-rích, Phơ-lê-gôn, Hẹt-me,
Ba-trô-ba, Hẹt-ma, và các anh em ở với họ.
15 Hãy chào Phi-lô-lô-gơ và Giu-li, Nê-rê và chị
người, Ô-lim, và hết thảy các thánh đồ ở với họ.
16 Anh em hãy lấy cái hôn thánh mà chào nhau.
Hết thảy các Hội thánh của Đấng Christ chào anh
em.
17 Hỡi anh em, tôi khuyên anh em coi chừng
những kẻ gây nên bè đảng và làm gương xấu,
nghịch cùng sự dạy dỗ mà anh em đã nhận. Phải
tránh xa họ đi.
18 Vì những kẻ đó chẳng hầu việc Đấng Christ,
Chúa chúng ta, song hầu việc cái bụng họ, và lấy

những lời ngọt ngào dua nịnh dỗ dành lòng kẻ
thật thà.
19 Sự anh em vâng phục thì ai ai cũng biết rồi,
vậy tôi vì anh em vui mừng, mong rằng anh em
khôn ngoan về điều lành, và thanh sạch đối với
điều dữ.
20 Đức Chúa Trời bình an sẽ kíp giày đạp quỉ
Sa-tan dưới chân anh em. Nguyền xin ân điển
của Đức Chúa Jêsus chúng ta ở cùng anh em!
21 Ti-mô-thê, kẻ cùng làm việc với tôi chào anh
em, Lu-si-út, Gia-sôn và Sô-xi-ba-tê, là bà con tôi
cũng vậy.
22 Tôi là Tẹt-tiu, người chép bức thơ nầy, chào
thăm anh em trong Chúa.
23 Gai-út là người tiếp đãi tôi cùng tiếp đãi cả
Hội thánh, chào anh em.
24 Ê-rát, quan kho bạc thành phố, và Qua-rơ-
tu, người anh em chúng ta, cũng chào anh em
nữa.
25 Ngợi khen Đấng có quyền làm cho vững chí
anh em theo Tin Lành của tôi và lời giảng Đức
Chúa Jêsus Christ, theo sự tỏ ra về lẽ mầu nhiệm,
là lẽ đã giấu kín từ mọi đời trước,
26 mà bây giờ được bày ra, và theo lịnh Đức
Chúa Trời hằng sống, bởi các sách tiên tri, bày
ra cho mọi dân đều biết, đặng đem họ đến sự
vâng phục của đức tin, -
27 nhân Đức Chúa Jêsus Christ, nguyền xin
vinh hiển về nơi Đức Chúa Trời khôn ngoan có
một, đời đời vô cùng! A-men.

Kinh Thánh
The Holy Bible in the Vietnamese language (1923)

Public Domain

Language: Tiếng Việt (Vietnamese)

Translation by: William Cadman (1883-1948)

Contributor: Christian and Missionary Alliance

This free Bible is provided to you courtesy of eBible.org.

NT first published 1923, OT first published 1925. The New Testament permanently and irrevocably entered the Public Domain on January 1, 2019 due to copyright expiration. The Old Testament entered the Public Domain on January 1, 2021. It was probably already in the Public Domain due to failure to comply with formalities earlier.

2022-06-09

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 1 Oct 2024 from source files dated 13 Dec 2023
b0911a70-1760-5840-8eb8-b0fba74ed77e